

[lókɔt'], [kulák], [ladón'ɔ] lit. ладонь, în grai avem generalizarea flexiunii fem. — a, comp. plát'a < plát'ie), [noɣɔt'], [ikɣy] (cf. Dal' 40 — икра, ѝкра). [stup'éŋ'] — 'pas' (D. 349 regionalism — Pskov, urmă de picior și pas); [p'átkɔ] — 'călcii', [ɣorp] — 'cocoasă', [zyvót] — 'stomac, abdomen'; [[x'r'e'b'ót] și [x'r'e'b'ét] — 'șira spinării', [kost'] — 'os'; [r'óbry] — 'coaste', și cel mai vechi [kúdry] — cu adoptarea unei noi flexiuni (v. lit. — i). Ne mai oprim asupra cuvintelor [lys'inɔ] — 'chelier', omonim (analizat mai sus pentru „pată albă în frunte la cal”), [kal'énkɔ — 'genunchi' (pe care vorbitorii nu-l percep ca diminutiv și nu cunosc kal'éŋɔ, lit.), [klup], pl. [klúpy] — 'sold', ~ uri (comp. 0, 271 care dă doar *krup* ca parte posterioară la cal) interesantă ni se pare denumirea „mărului lui Adam” — [gylkɔ] ca nou împrumut.

Printre denumiri de boli și stări bolnăvicioase găsim : [prastúɔ], [nášmɔrk] (lit. насморк), [kášɔ] (și cu un atribut format prin sufixarea unui împrumut avem [maɣar'iŋni~] — tuse convulsivă, calc din rom.), [é'ixotkɔ], [t'ifɔ] f. (lit. m.) [xal'éɔ], [l'ixarátkɔ] alături de care găsim și [ɣar'áč'kɔ] tot în sens de „friguri” și 'temperatură ridicată' [škarlat'inɔ] (al doilea caz ș < s); [s'in'ák, [bal'áč'kɔ] — 'rană mică' — față de [ranɔ] 'rană'; [plót'] — 'mătreață' (cf. Dal', III 121); [apt'ékɔ] — termen mai puțin cunoscut pentru 'farmacie' alături de frecventa denumire [sp'ícɔɣiɔ], [ač'k'i], [bápkɔ]; [brítvɔ], [rašč'óskɔ], [ɣr'e'b'ešók] (sinonim), [ruš'n'fk] — 'prosop' (Dal' ручник — nord); cu un fonetism necunoscut altor graiuri rusești se prezintă [muzyl'], pl. ~ i (ucr. мозóля, мозыль — H. 439) m. față de lit. rus. мозóль — fem).

Acestui domeniu îi aparțin și câteva denumiri de origine românească cum sînt [dóxtɔr] — 'medic, doctor', [šp'ítál'] (cu varianta fonetică [sp'ítál]; [v'entúzy], [bandáš] și [d'ikalón] — oedocolon (cu reducerea primei vocale, v. mai sus un caz similar) — cuvinte care fac parte din inventarul lexical activ al vorbitorilor din satul Mila 23. Elementele amintite aci pot fi urmate de altele care vor confirma odată mai mult stabilitatea lor în cadrul lexicului dialectal.

V. CUVINTE REFERITOARE LA RELAȚIILE SOCIALE ALE OAMENILOR

(gradele de rudenie)

Principalii termeni de rudenie sînt identici aceluia pe care-i cunoaștem din limba literară și ei n-au suportat schimbări în grai. Printre aceștia se numără : [mat'] și [mámk], [t'át'ɔ] și [bát'kɔ] — [at'éɔ] — ultimul folosit și pentru „preot”; primele se deosebesc prin frecvența care o au în dependență de vîrsta celor care se adresează în acest fel; [s'e'istrá], [brat], [doč], [dóč'kɔ] — fiică; [syn], [rad'ít'ɣ'; graiul posedă pentru „copil” denumirea [xlópč'ik] (Dal', 551, dă *хлопец* ca sudic; хлап, холóп) în absența cuvîntului мальчик, cunoscut limbii literare și majorității graiurilor rusești de pe teritoriul U.R.S.S. ca și limbii ucrainene (H. 403); 'fiu vitreg' [baštrúk] (ucr. idem — fiu nelegitim). Denumirea a căpătat în grai și sensul de „fiu rău”, „neascultător”, pe care locuitorii o folosesc foarte frecvent pentru a-și exprima nemulțumirea față de purtarea copiilor lor; [s'iratá] este folosit ca și în limba literară cu sensul cunoscut de 'orfan de unul sau ambii părinți'; pentru „gemeni” găsim o denumire specifică graiului [dvaɣn'átɔ] și sinonimul [bl'ič'n'